

Нац. ун-ту “Острозька академія”. Серія Філологічна. Острог: Вид-во Нац. ун-ту “Острозька академія”, 2014. Вип. 41.

4. Євсєєва Г. Мова як чинник національної самоідентифікації та державотворення в Україні. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2009/2009-01\(1\)/Evseeva.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2009/2009-01(1)/Evseeva.pdf)

5. Мала енциклопедія етнодержавництва / за ред. Ю. Римаренка. Київ: Генеза, 1996. 942 с.

6. Липинський В. Листи до братів-хліборобів. Київ: Філадельфія, 1995. 470 с.

7. Штоквіш О. Індивідуальність нації і лінгвістичні особливості етнічної картини світу. К. : Основи, 1993. 258 с.

Джаним Анастасія Сергіївна – здобувач вищої освіти І курсу юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник – **Мірошніченко Л. В.**, кандидатка філологічних наук, доцентка, доцентка кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

Сучасний світ нашого життя дуже тісно пов'язаний з психічним і комунікативним світом, через що і формується поняття науки – психолінгвістика. Актуальність даної теми полягає у тому, що особливість кожної людини отримувати та передати інформацію, тобто спілкуватись на певному емоційному рівні (спокій, впевненість, агресія, роздратованість, зацікавленість). Це є основною частиною образу життя людини.

Перш за все, щоб розглянути актуальні проблеми психолінгвістики, треба якнайкраще зрозуміти поняття та мету науки, як окремої частини системи галузі знань. За словами Олексія Олексійовича Леонтєва, «психолінгвістика виникла у зв'язку з необхідністю надати теоретичне осмислення низці практичних завдань, для рішення яких вже був недостатнім суто лінгвістичний підхід, який був пов'язаний, перш за все, з аналізом тексту, а не людиною, що говорить. Наприклад, у навчанні рідній, а особливо – іноземній мові; у сфері мовленнєвого виховання дошкільнят та у логопедії; у проблемах мовленнєвого впливу (особливо у пропаганді і діяльності засобів масової інформації); у судовій психології та криміналістиці. Крім того, психолінгвістика необхідна, наприклад, для

розпізнавання людей за особливостями їх мовлення, для вирішення проблем машинного перекладу, мовленнєвого вводу інформації у комп'ютер, і відповідно ця наука тісно пов'язана з інформатикою» [1].

Сформулювавши вже деякі характеристики цього питання, можна вирішити проблеми психолінгвістики. Однією з найпопулярніших проблем сучасного світу є вміння влучно підібрати слово у певній ситуації, і використати його так, щоб твій слухач відразу сприйняв інформацію. На жаль, суспільство ХХІ століття мало часу приділяє для саморозвитку і поповнення власного ментального словника. Вдалим прикладом є прислів'я «Слово – не горобець, вилетить – не впіймаєш». Воно допомагає зрозуміти всю сутність та цінність сказаного слова. Під час спілкування та дискусії з людиною, використані нею слова допомагають глибше зануритись в її внутрішній світ, щоб подивитися на неї зі сторони психології. Як відомо, слова – це емоції, емоції – це психологічний стан людини. Також одним з цікавих фактів щодо актуальності проблем психолінгвістики є формування словникового апарату в дітей. Під час розвитку мовного механізму в дитини формується мова, яка є відтворенням особистості кожної людини. Але на формування мовного апарату впливають деякі фактори, а саме:

- навколишнє середовище
- побут у сім'ї
- інтелектуальний розвиток
- спілкування про дитину
- стан здоров'я.

Всі вище перераховані чиники впливають на формування самої людини і її психологічний стан, які потім можуть вплинути на здатність нормально спілкуватись і висловлювати свої думки.

Отже, наука лінгвістика і психологія тісно пов'язані та взаємодіють між собою, в результаті чого виникає нова галузь знань – психолінгвістика. Наука наразі є не досить дослідженою і вивченою, тому що думки, почуття, психологічний стан людини є індивідуальними та унікальними, які змінюються суттєво та швидко. Кожен з нас має доволі своєрідний внутрішній світ, який можна зрозуміти лише з одного слова.

Література

1. Леонт'єв О.М. Психолінгвістика К. 1990, С. 404.